

Toen het reeds laat was geworden, sprak Jezus :
" Laat ons oversteken naar de andere kant ".
(Mc 8,35)

Met liefde en dankbaarheid denken wij
terug aan mevrouw

Maria Annuntiata du Bus de Warnaffe

echtgenote van de heer
Jozef vander Linden

geboren te Neufchâteau op 25 maart 1900 en
vroom overleden in de H. Hartkliniek te Ge-
raardsbergen op 3 mei 1976, gesterkt door het
Sacrament der zieken.

Edel van geboorte, maar nog edeler van karakter en doorheen gans haar levenspatroon, zo kunnen wij zeer kort maar gevat het rijkgevulde leven van deze dierbare overledene typeren.

Wie met haar in contact kwam, voelde in zich de betovering die van haar uitging door haar binnelijheid, goedheid en dienstvaardigheid. Zij achtte het immers niet beneden haar waardigheid een hand uit te steken waar hulp kon geboden worden, zieken en ontmoedigden te bezoeken en op te beuren, mensen in nood met kwistige hand bij te staan.

Haar rotsvast geloof, haar diepe vroomheid en onbegrensd betrouwen in Gods goedheid en liefde waren de grondpeilers waarop haar onvergelykbare zorg en toewijding voor kerk- en parochiegemeenschap waren geheid. Gods huis was haar tweede thuis waarin zij heeft gebeden en waarvoor zij heeft gewerkt, zodat zij met de

Psalmist nu mag getuigen : " Heer, ik heb de
luister van uw Huis bemind. "

Al deze grote zielegaven deelden zij met haar beminde echtgenoot, waarmee zij samen een gezin stichtte waarin zonen en dochters ; het klimaat vonden en de sfeer inademen van echte vroomheid, diepe geloofszin en edele plichts-
vervulling.

Met hen mogen wij zeggen : Heer, Gij weet hoe diep het heengaan van deze lieve echtgenote en moeder ons hart heeft geraakt. Het dierbaarste dat wij hadden is ons nu ontnomen. Haar behulpzame handen, de vertrouwde stem die nog altijd wijze woorden vond, maar bovenal het begrijpende moederhart dat meer dan ooit onze zorgen deelde en onze vreugde groter maakte, het werd ons nu ontnomen en ontrukkt.

Beminde echtgenoot, heb dank voor de vele vreugde volle jaren die God ons samen heeft laten beleven ; voor de goedheid en de liefde die wij wederzijds konden geven en ontvangen ; voor uw zorg en ongemeten toewijding tijdens mijn laatste levensdagen. De Heer belone er U voor.

Lieve kinderen en kleinkinderen, mijn moederhart was ruim genoeg om al uw vreugde en pijn op te vangen en met u te delen. Uwe afhankelijkheid en genegenheid waren mij steeds de grootste voldoening. Draagt die nu met verdubbelde kracht over aan vader en grootvader en bidt voor mij. Behartig en beleef wat wij u hebben voorgeleefd :

Noblesse oblige !

Maria, Koningin van de Vrede, bid voor ons.

Diep getroffen door Uw blijken van genegenheid, danken wij U ten zeerste.

Drukkerij De Vos, koster, Overboelare